

Официален вестник

на Европейския съюз

C 164

Издание
на български език

Информация и известия

Година 56
8 юни 2013 г.

Известие №	Съдържание	Страница
IV Информация		
ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ		
Съд на Европейския съюз		
2013/C 164/01	Последна публикация на Съда на Европейския съюз в <i>Официален вестник на Европейския съюз</i> ОВ С 156, 1.6.2013 г.	1
V Становища		
СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ		
Съд		
2013/C 164/02	Дело C-625/10: Решение на Съда (първи състав) от 18 април 2013 г. — Европейска комисия/Френска република (Неизпълнение на задължения от държава членка — Транспорт — Развитие на железниците в Общността — Директива 91/440/ЕИО — Член 6, параграф 3 и приложение II — Директива 2001/14/ЕО — Член 14, параграф 2 — Липса на юридическа самостоятелност на управителя на железопътната инфраструктура — Член 11 — Липса на система за подобряване на ефективността — Непълно транспониране)	2
2013/C 164/03	Дело C-103/11 P: Решение на Съда (първи състав) от 18 април 2013 г. — Европейска комисия/Systran SA, Systran Luxembourg SA (Обжалване — Член 225, параграф 1, член 235 и член 288, втора алинея ЕО — Иск за извъндоговорна отговорност, предявен срещу Европейската общност — Преценка на извъндоговорния характер на спора — Компетентност на общностните юрисдикции)	2

BG

Цена:
3 EUR

(Продължава на вътрешната корица)

2013/C 164/04	Дело C-202/11: Решение на Съда (голям състав) от 16 април 2013 г. (преюдициално запитване от Arbeidsrechtbank Antwerpen — Белгия) — Anton Las/PSA Antwerp NV (Свободно движение на работници — Член 45 ДФЕС — Предприятие, установено в нидерландската езикова област на Кралство Белгия — Задължение за изготвяне на всички документи във връзка с трудовите правоотношения на нидерландски език — Трудов договор с трансграничен характер — Ограничаване — Липса на пропорционалност)	3
2013/C 164/05	Съединени дела C-274/11 и C-295/11: Решение на Съда (голям състав) от 16 април 2013 г. — Кралство Испания, Италианска република/Съвет на Европейския съюз (Единен патент — Решение за разрешаване на засилено сътрудничество на основание член 329, параграф 1 ДФЕС — Жалба за отмяна поради липса на компетентност, злоупотреба с власт и нарушение на Договорите — Условия, посочени в член 20 ДЕС и в членове 326 ДФЕС и 327 ДФЕС — Компетентност, която не е изключителна — Решение, прието като „крайна мярка“ — Защита на интересите на Съюза)	3
2013/C 164/06	Дело C-463/11: Решение на Съда (четвърти състав) от 18 април 2013 г. (преюдициално запитване от Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg — Германия) — L/M (Директива 2001/42/ЕО — Оценка на последиците на някои планове и програми върху околната среда — Член 3, параграфи 4 и 5 — Определяне на вида планове, които е вероятно да имат съществени последици върху околната среда — Застроителни планове „за вътрешно развитие“, за които е изключено извършването на екологична оценка съгласно националното законодателство — Неправилна преценка във връзка с качествено условие „вътрешно развитие“ — Липса на значение за валидността на застроителния план — Засягане на полезното действие на Директивата)	4
2013/C 164/07	Дело C-548/11: Решение на Съда (трети състав) от 18 април 2013 г. (преюдициално запитване от Arbeidshof te Antwerpen — Белгия) — Edgard Mulders/Rijksdienst voor Pensioenen (Социално осигуряване — Регламент (ЕИО) № 1408/71 — Член 1, буква с) — Понятие за осигурителни периоди — Член 46 — Изчисляване на пенсията за осигурителен стаж и възраст — Осигурителни периоди, които следва да бъдат взети предвид — Пограничен работник — Период на неработоспособност — Натрупване на сходни обезщетения, изплащани от две държави членки — Неотчитане на този период като осигурителен — Условие за пребиваване — Национални правила за ненагрупване)	5
2013/C 164/08	Дело C-565/11: Решение на Съда (трети състав) от 18 април 2013 г. (преюдициално запитване от Tribunalul Sibiu — Румъния) — Mariana Irimie/Administrația Finanțelor Publice Sibiu, Administrația Fondului pentru Mediu (Възстановяване на такси, събрани от държава членка в нарушение на правото на Съюза — Национална правна уредба, ограничаваша размера на законната лихва, платима от тази държава върху възстановената такса — Лихви, изчислени считано от деня, следващ датата на искането за възстановяване на таксата — Несъответствие с правото на Съюза — Принцип на ефективност)	5
2013/C 164/09	Дело C-595/11: Решение на Съда (втори състав) от 18 април 2013 г. (преюдициално запитване от Finanzgericht Düsseldorf — Германия) — Steinel Vertrieb GmbH/Hauptzollamt Bielefeld (Търговска политика — Регламент (ЕО) № 1470/2001 — Регламент (ЕО) № 1205/2007 — Обща митническа тарифа — Тарифно класиране — Комбинирана номенклатура — Окончателни антидъмпингови мита върху вноса на компактни флуоресцентни лампи — Приложимост на окончателните антидъмпингови мита за стоки, класирани в тарифната подпозиция, посочена в регламента за налагане на антидъмпингови мита — Съответен продукт — Приложно поле)	6
2013/C 164/10	Дело C-12/12: Решение на Съда (пети състав) от 18 април 2013 г. (преюдициално запитване от Bundesgerichtshof — Германия) — Colloseum Holding AG/Levi Strauss & Co. (Марки — Регламент (ЕО) № 40/94 — Член 15, параграф 1 — Понятие за реално използване — Марка, използвана само като елемент на комбинирана марка или в съчетание с друга марка)	6

2013/C 164/11	Дело C-247/12: Решение на Съда (пети състав) от 18 април 2013 г. (преюдициално запитване от Върховен административен съд (България) — Мелиха Вели Мустафа/Директор на фонд „Гарантирани вземания на работниците и служителите“ към Националния осигурителен институт (Закрила на работниците и служителите в случай на неплатежоспособност на работодателя — Директива 80/987/ЕИО — Директива 2002/74/ЕО — Директива 2008/94/ЕО — Членове 2 и 3 — Задължение за гарантиране на вземанията на работниците и служителите — Възможност за ограничаване на гаранцията до вземания, които предхождат вписването в търговския регистър на решението за откриване на производство по несъстоятелност — Решение за откриване на производство по несъстоятелност — Последници — Продължаване на дейността на работодателя)	7
2013/C 164/12	Дело C-74/13: Преюдициално запитване, отправено от Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Унгария) на 12 февруари 2013 г. — GSV Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-Alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága	7
2013/C 164/13	Дело C-102/13 P: Жалба, подадена на 1 март 2013 г. от Федерална република Германия срещу Определението, постановено от Общия съд (осми състав) на 18 декември 2012 г. по дело T-205/11, Германия/Комисия	8
2013/C 164/14	Дело C-119/13: Преюдициално запитване, отправено от Amtsgericht Wedding (Германия) на 14 март 2013 г. — eco cosmetics GmbH & Co. KG/Virginie Laetitia Barbara Dupuy	9
2013/C 164/15	Дело C-120/13: Преюдициално запитване, отправено от Amtsgericht Wedding (Германия) на 14 март 2013 г. — Raiffeisenbank St. Georgen reg. Gen. m.b.H./Tetyana Bonchuk	9
2013/C 164/16	Дело C-121/13: Преюдициално запитване, отправено от Amtsgericht Wedding (Германия) на 14 март 2013 г. — Rechtsanwaltskanzlei CMS Hasche Sigle, Partnerschaftsgesellschaft/Xceed Holding Ltd.	10
2013/C 164/17	Дело C-126/13 P: Жалба, подадена на 15 март 2013 г. от BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH срещу решението на Общия съд (четвърти състав), постановено на 15 януари 2013 г. по дело T-625/11 — BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)	10
2013/C 164/18	Дело C-132/13: Преюдициално запитване, отправено от Landgericht Köln (Германия) на 18 март 2013 г. — Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV/ILME GmbH	11
2013/C 164/19	Дело C-158/13: Преюдициално запитване, отправено от Rechtbank Den Haag (Нидерландия) на 28 март 2013 г. — Hamidullah Rajaby tegen Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie	11
2013/C 164/20	Дело C-166/13: Преюдициално запитване, отправено от Tribunal administratif de Melun (Франция) на 3 април 2013 г. — Sophie Mukarubega/Préfet de police, Préfet de la Seine-Saint-Denis	11
2013/C 164/21	Дело C-167/13: Преюдициално запитване, отправено от Conseil régional d'expression française de l'ordre des médecins vétérinaires (Белгия) на 27 март 2013 г. — Jean Devillers	12
2013/C 164/22	Дело C-189/13: Преюдициално запитване, отправено от Tribunal de grande instance de Bayonne (Франция) на 15 април 2013 г. — Raquel Gianni Da Silva/Préfet des Pyrénées-Atlantiques	12
2013/C 164/23	Дело C-203/13: Иск, предявен на 17 април 2013 година — Европейска комисия/Република България	12

Общ съд

2013/C 164/24	Дело T-32/08: Решение на Общия съд от 24 април 2013 г. — Evropaiki Dynamiki/Комисия (Обществени поръчки за услуги — Процедура за възлагане на обществена поръчка — Проучване на пазара с оглед на разработването на нов подход за интернет страница — Отхвърляне на офертата на даден оферент — Задължение за мотивиране — Явна грешка в преценката — Критерии за подбор и възлагане — Извъндоговорна отговорност)	14
2013/C 164/25	Дело T-526/10: Решение на Общия съд от 25 април 2013 г. — Inuit Tapiriit Kanatami и др./Комисия (Търговия с тюленови продукти — Регламент (ЕО) № 1007/2009 — Правила за прилагане — Регламент (ЕС) № 737/2010 — Забрана за пускане на пазара на посочените продукти — Изключение в полза на инуитските общности — Възражение за незаконосъобразност — Правно основание — Субсидиарност — Пропорционалност — Злоупотреба с власт)	14
2013/C 164/26	Дело T-119/11: Решение на Общия съд от 25 април 2013 г. — Gbagbo/Съвет (Обща външна политика и политика на сигурност — Специфични ограничителни мерки, насочени към определени лица и стопански субекти, с оглед ситуацията в Кот д'Ивоар — Замразяване на средства — Адаптиране на исканията — Задължение за мотивиране — Явна грешка в преценката — Злоупотреба с власт — Право на защита — Право на собственост)	15
2013/C 164/27	Дело T-130/11: Решение на Общия съд от 25 април 2013 г. — Gossio/Съвет (Обща външна политика и политика на сигурност — Специфични ограничителни мерки, насочени към определени лица и стопански субекти, с оглед ситуацията в Кот д'Ивоар — Замразяване на средства — Задължение за мотивиране — Явна грешка в преценката)	15
2013/C 164/28	Дело T-284/11: Решение на Общия съд от 25 април 2013 г. — Metropolis Inmobiliarias y Restauraciones/CXВП — MIP Metro (METROINVEST) (Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Общността METROINVEST — По-ранна национална фигуративна марка METRO — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Принцип на недопускане на дискриминация — Право на справедлив процес)	16
2013/C 164/29	Дело T-55/12: Решение на Общия съд от 25 април 2013 г. — Chen/CXВП — AM Denmark (Почистващо устройство) (Промислен дизайн на Общността — Производство за обявяване на недействителност — Регистриран промишлен дизайн на Общността, представляващ почистващо устройство — Триизмерна марка на Общността, изобразяваща почистващо устройство с пулверизатор и гъба — Обявяване на недействителност)	16
2013/C 164/30	Дело T-145/12: Решение на Общия съд от 25 април 2013 г. — Bayerische Motoren Werke/CXВП (ECO PRO) (Марка на Общността — Международна регистрация, посочваща Европейската общност — Словна марка „ECO PRO“ — Абсолютно основание за отказ — Липса на отличителен характер — Член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)	16
2013/C 164/31	Дело T-474/11: Определение на Общия съд от 12 април 2013 г. — Oster Weinkellerei/CXВП — Viñedos Emilia (Igama) (Марка на Общността — Отмяна на марката, срещу която е подадено възражение — Липса на основание за произнасяне)	17
2013/C 164/32	Дело T-28/12: Определение на Общия съд от 9 април 2013 г. — PT Ecogreen Oleochemicals и др./Съвет (Дъмпинг — Внос на някои мастни алкохоли и техните смеси с произход от Индия, Индонезия и Малайзия — Окончателно антидъмпингово мито — Приемане на нов регламент — Отпадане на правния интерес — Липса на основание за произнасяне)	17
2013/C 164/33	Дело T-124/13: Жалба, подадена на 4 март 2013 г. — Италия/Комисия	18

IV

*(Информация)*ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ
НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

(2013/C 164/01)

Последна публикация на Съда на Европейския съюз в Официален вестник на Европейския съюз

ОВ С 156, 1.6.2013 г.

Предишни публикации

ОВ С 147, 25.5.2013 г.

ОВ С 141, 18.5.2013 г.

ОВ С 129, 4.5.2013 г.

ОВ С 123, 27.4.2013 г.

ОВ С 114, 20.4.2013 г.

ОВ С 108, 13.4.2013 г.

Може да намерите тези текстове на:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Решение на Съда (първи състав) от 18 април 2013 г. — Европейска комисия/Френска република

(Дело С-625/10) ⁽¹⁾

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Транспорт — Развитие на железниците в Общността — Директива 91/440/ЕИО — Член 6, параграф 3 и приложение II — Директива 2001/14/ЕО — Член 14, параграф 2 — Липса на юридическа самостоятелност на управителя на железопътната инфраструктура — Член 11 — Липса на система за подобряване на ефективността — Непълно транспониране)

(2013/С 164/02)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: J.-P. Kerpenne и H. Støvlbæk)

Ответник: Френска република (представители: G. de Bergues, M. Perrot и S. Menez)

Встъпила страна в подкрепа на ответника: Кралство Испания (представители: S. Centeno Huerta)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава членка — Неприемане в установения срок на необходимите разпоредби за съобразяване с член 6, параграф 3 и с приложение II към Директива 91/440/ЕИО на Съвета от 29 юли 1991 година относно развитието на железниците в Общността (ОВ L 237, стр. 25; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 2, стр. 86), както и с член 6, параграфи 2—5, член 14, параграф 2 и член 11 от Директива 2001/14/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2001 година за разпределяне капацитета на железопътната инфраструктура и събиране на такси за ползване на железопътна инфраструктура и за сертифициране за безопасност (ОВ L 75, стр. 29; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 8, стр. 66)

Диспозитив

1. Като не е приела необходимите мерки, за да гарантира, че образуването, на което е възложено упражняването на съществените функции, изброени в приложение II към Директива 91/440/ЕИО на Съвета от 29 юли 1991

година на Съвета от 29 юли 1991 година относно развитието на железниците в Общността, изменена с Директива 2001/12/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2001 година, е независимо от предприятието, което предоставя железопътните транспортни услуги в съответствие с член 6, параграф 3 и приложение II към тази директива, както и с член 14, параграф 2 от Директива 2001/14/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2001 година за разпределяне капацитета на железопътната инфраструктура и събиране на такси за ползване на железопътна инфраструктура и за сертифициране за безопасност, изменена с Директива 2007/58/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2007 г., и като не е приела в предписания срок всички закони, подзаконови и административни разпоредби, необходими за съобразяване с член 11 от Директива 2001/14, Френската република не е изпълнила задълженията си по тези разпоредби.

2. Отхвърля иска в останалата му част.
3. Европейската комисия и Френската република понасят направените от тях съдебни разноски.
4. Кралство Испания понася направените от него съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 103, 2.4.2011 г.

Решение на Съда (първи състав) от 18 април 2013 г. — Европейска комисия/Systran SA, Systran Luxembourg SA

(Дело С-103/11 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Член 225, параграф 1, член 235 и член 288, втора алинея ЕО — Иск за извъндоговорна отговорност, предявен срещу Европейската общност — Преценка на извъндоговорния характер на спора — Компетентност на общностните юрисдикции)

(2013/С 164/03)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Европейска комисия (представители: T. van Rijn, E. Montaguti и J. Samnadda, подпомагани от A. Berenboom, advocaat и M. Isgour, avocat)

Други страни в производството: Systran SA, Systran Luxembourg SA (представители: J.-P. Spitzer и E. De Boissieu, avocats)

Предмет

Жалба срещу Решение на Общия съд (трети състав) от 16 декември 2010 г. — Дело Systran и Systran Luxembourg/Комисия (T-19/07) с предмет иск за обезщетение на вредата, която ищите в първоинстанционното производство твърдят, че са претърпели поради нарушенията, допуснати вследствие на процедура на Комисията за възлагане на обществена поръчка във връзка с поддръжката и лингвистичното подобряване на системата ѝ за машинен превод — Неправилна преценка и противоречия относно извъндоговорния характер на спора — Нарушение на правото на защита — Неспазване на правилата относно събирането на доказателства — Явна грешка в преценката на достатъчно съществения характер на твърдяното нарушение на Комисията — Липса на мотиви

Диспозитив

1. Отменя Решение на Общия съд на Европейския съюз от 16 декември 2010 г. по дело Systran и Systran Luxembourg/Комисия (T-19/07).
2. Отхвърля иска на Systran SA и на Systran Luxembourg SA по дело T-19/07.
3. Осъжда Systran SA и Systran Luxembourg SA да понесат направените от Европейската комисия съдебни разходи пред Съда на Европейския съюз, както и пред Общия съд на Европейския съюз.

(¹) ОВ С 145, 14.5.2011 г.

Решение на Съда (голям състав) от 16 април 2013 г. (преюдициално запитване от Arbeidsrechtbank Antwerpen — Белгия) — Anton Las/PSA Antwerp NV

(Дело C-202/11) (¹)

(Свободно движение на работници — Член 45 ДФЕС — Предприятие, установено в нидерландската езикова област на Кралство Белгия — Задължение за изготвяне на всички документи във връзка с трудовите правоотношения на нидерландски език — Трудов договор с трансграничен характер — Ограничаване — Липса на пропорционалност)

(2013/C 164/04)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Arbeidsrechtbank Antwerpen

Страни в главното производство

Ищец: Anton Las

Ответник: PSA Antwerp NV

Предмет

Преюдициално запитване — Arbeidsrechtbank Antwerpen — Тълкуване на член 39 ЕО (понастоящем член 45 ДФЕС) — Регионална белгийска правна уредба, която задължава установените във фламандската езикова област предприятия да изготвят на нидерландски език всички документи във връзка с трудовите правоотношения с международен елемент, като неспазването на това изискване е основание за нищожност

Диспозитив

Член 45 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска правна уредба на федерална единица на държава членка като разглежданата в делото по главното производство, която налага на работодателите с място на основна стопанска дейност на територията на тази единица да съставят трудовите договори с трансграничен характер изключително на официалния език на тази федерална единица, като неспазването на това изискване е основание за нищожност на тези договори, която се обявява служебно от съда.

(¹) ОВ С 219, 23.7.2011 г.

Решение на Съда (голям състав) от 16 април 2013 г. — Кралство Испания, Италианска република/Съвет на Европейския съюз

(Съединени дела C-274/11 и C-295/11) (¹)

(Единен патент — Решение за разрешаване на засилено сътрудничество на основание член 329, параграф 1 ДФЕС — Жалба за отмяна поради липса на компетентност, злоупотреба с власт и нарушение на Договорите — Условия, посочени в член 20 ДЕС и в членове 326 ДФЕС и 327 ДФЕС — Компетентност, която не е изключителна — Решение, прието като „крайна мярка“ — Защита на интересите на Съюза)

(2013/C 164/05)

Езици на производството: испански и италиански

Страни

Жалбоподатели: Кралство Испания (представител: N. Díaz Abad), Италианска република (представители: G. Palmieri, подпомагана от S. Fiorentino, avvocato dello Stato)

Встъпила страна в подкрепа на Кралство Испания: Италианска република (представители: G. Palmieri, подпомагана от S. Fiorentino, avvocato dello Stato)

Встъпила страна в подкрепа на Италианската република: Кралство Испания (представител: N. Díaz Abad)

Отговорник: Съвет на Европейския съюз (представители: първоначално Т. Middleton и F. Florindo Gijón, както и А. Lo Monaco, впоследствие Т. Middleton и F. Florindo Gijón, както и М. Balta и К. Pellinghelli)

Встъпили страни в подкрепа на отговорника: Кралство Белгия (представители: С. Pochet, както и J.-C. Halleux и Т. Materne), Чешка република (представители: М. Smolek, D. Hadroušek и J. Vlácil), Федерална република Германия (представители: Т. Henze и J. Kemper), Ирландия (представители: D. O'Hagan, подпомаган N. J. Travers, BL), Френска република (представители: E. Belliard, както и G. de Bergues и A. Adam), Унгария (представители: М. Z. Fehér и К. Molnár), Кралство Нидерландия (представители: С. Wissels и М. de Ree), Република Полша (представители: В. Majczyna, както и E. Gromnicka и М. Laszuk), Кралство Швеция (представители: А. Falk и С. Meyer-Seitz), Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия (представители: L. Seeboruth, подпомаган от Т. Mitcheson, barrister), Европейски парламент (представители: I. Díez Parra и G. Ricci, както и М. Dean), Европейска комисия (представители: I. Martínez del Peral, както и Т. van Rijn, В. Smulders, F. Bulst и L. Prete)

Предмет

Отмяна на Решение 2011/167/ЕС на Съвета от 10 март 2011 година за разрешаване на засилено сътрудничество в областта на създаването на единна патентна защита (ОВ L 76, стр. 53) — Злоупотреба с власт — Нарушение на правораздавателната система на Съюза

Диспозитив

1. Отхвърля жалбите.
2. Кралство Испания понася наред с направените от него съдебни разноски и тези на Съвета на Европейския съюз по дело С-274/11.
3. Италианската република понася наред с направените от нея съдебни разноски и тези на Съвета на Европейския съюз по дело С-295/11.
4. Кралство Белгия, Чешката република, Федерална република Германия, Ирландия, Френската република, Република Латвия, Унгария, Кралство Нидерландия, Република Полша, Кралство Швеция, Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия, Европейският парламент и Европейската комисия понасят направените от тях съдебни разноски.

(¹) ОВ С 219, 23.7.2011 г.
ОВ С 232, 6.8.2011 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 18 април 2013 г. (преюдициално запитване от *Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg* — Германия) — L/M

(Дело С-463/11) (¹)

(Директива 2001/42/ЕО — Оценка на последиците на някои планове и програми върху околната среда — Член 3, параграфи 4 и 5 — Определяне на вида планове, които е вероятно да имат съществени последици върху околната среда — Застроителни планове „за вътрешно развитие“, за които е изключено извършването на екологична оценка съгласно националното законодателство — Неправилна преценка във връзка с качествено условие „вътрешно развитие“ — Липса на значение за валидността на застроителния план — Засягане на полезното действие на Директивата)

(2013/C 164/06)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg

Страни в главното производство

Ищец: L

Отговорник: M

Предмет

Преюдициално запитване — *Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg* — Тълкуване на член 3, параграфи 4 и 5 от Директива 2001/42/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 27 юни 2001 година относно оценката на последиците на някои планове и програми върху околната среда (ОВ L 197, стр. 30; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 7, стр. 135) — Приложно поле — Национални правни норми, които предвиждат провеждане на ускорена процедура, която не включва екологична оценка за приемането на териториалноустройствени планове, които се отнасят до използването на малки площи на местно ниво и отговарят на определени качествени и количествени критерии — Неправилна преценка на качествени критерии

Диспозитив

Член 3, параграф 5 от Директива 2001/42/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 27 юни 2001 година относно оценката на последиците на някои планове и програми върху околната среда във връзка с член 3, параграф 4 от същата директива трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба като разглежданата в главното производство, съгласно която нарушаването на качествено условие — което нормата за транспониране на тази директива налага, за да изключи извършването на екологична оценка съгласно посочената директива при приемането на особен вид застроителен план — е без значение за валидността на този план.

(¹) ОВ С 355, 3.12.2011 г.

Решение на Съда (трети състав) от 18 април 2013 г. (преюдициално запитване от Arbeidshof te Antwerpen — Белгия) — Edgard Mulders/Rijksdienst voor Pensioenen

(Дело C-548/11) ⁽¹⁾

(Социално осигуряване — Регламент (ЕИО) № 1408/71 — Член 1, буква с) — Понятие за осигурителни периоди — Член 46 — Изчисляване на пенсията за осигурителен стаж и възраст — Осигурителни периоди, които следва да бъдат взети предвид — Пограничен работник — Период на неработоспособност — Натрупване на сходни обезщетения, изплащани от две държави членки — Неотчитане на този период като осигурителен — Условие за пребиваване — Национални правила за ненатрупване)

(2013/C 164/07)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Arbeidshof te Antwerpen

Страни в главното производство

Жалбоподател: Edgard Mulders

Ответник: Rijksdienst voor Pensioenen

Предмет

Преюдициално запитване — Arbeidshof te Antwerpen — Тълкуване на член 1, буква с) и член 46 от Регламент (ЕИО) № 1408/71 на Съвета от 14 юни 1971 година за прилагането на схеми за социална сигурност на заети лица, самостоятелно заети лица и членове на техните семейства, които се движат в рамките на Общността (ОВ L 149, стр. 2; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 1, стр. 26) — Социално осигуряване за старост и смърт — Изчисляване на обезщетенията — Осигурителни периоди, които следва да бъдат взети предвид

Диспозитив

Член 1, буква с) и член 46 от Регламент (ЕИО) № 1408/71 на Съвета от 14 юни 1971 година за прилагането на схеми за социална сигурност на заети лица, самостоятелно заети лица и членове на техните семейства, които се движат в рамките на Общността, в изменената и актуализирана редакция съгласно Регламент (ЕО) № 118/97 на Съвета от 2 декември 1996 година, във връзка с член 13, параграф 2, буква а) от този регламент и членове 45 ДФЕС и 48 ДФЕС трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат при изчисляването на пенсията за осигурителен стаж и възраст в държава членка периодът на неработоспособност на работник мигрант, през който в друга държава членка му е изплащано обезщетение за болест, от което са удържани вноски за осигуряване за старост, да не се отчита съгласно законодателството на тази друга държава членка като „осигурителен период“ по смисъла на посочените разпоредби, заради това че съответното лице не живее в последната държава и/или по реда на законодателството на

първата държава членка му е изплащано сходно обезщетение, което не може да се получава едновременно с обезщетението за болест.

⁽¹⁾ ОВ C 25, 28.1.2012 г.

Решение на Съда (трети състав) от 18 април 2013 г. (преюдициално запитване от Tribunalul Sibiu — Румъния) — Mariana Irimie/Administrația Finanțelor Publice Sibiu, Administrația Fondului pentru Mediu

(Дело C-565/11) ⁽¹⁾

(Възстановяване на такси, събрани от държава членка в нарушение на правото на Съюза — Национална правна уредба, ограничаваща размера на законната лихва, платима от тази държава върху възстановената такса — Лихви, изчислени считано от деня, следващ датата на искането за възстановяване на таксата — Несъответствие с правото на Съюза — Принцип на ефективност)

(2013/C 164/08)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Tribunalul Sibiu

Страни в главното производство

Ищец: Mariana Irimie

Ответник: Administrația Finanțelor Publice Sibiu, Administrația Fondului pentru Mediu

Предмет

Преюдициално запитване — Tribunalul Sibiu — Тълкуване на принципите за равностойност, ефективност и пропорционалност, на член 6 ДФЕС и на член 17 от Хартата за основните права на Европейския съюз — Допустимост на национална правна уредба, която ограничава размера на поправка на вреда, претърпяна от частноправни субекти в резултат от нарушение от държавата членка на правото на Съюза — Плащане на законната лихва върху върнатата такса

Диспозитив

Правото на Съюза трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национален режим като разглеждания в делото по главното производство, който ограничава законните лихви, които се присъждат при възстановяване на такса, събрана в нарушение на правото на Съюза, до лихвите, начислени от деня, следващ датата на искането за възстановяване на тази такса.

⁽¹⁾ ОВ C 25, 28.1.2012 г.

Решение на Съда (втори състав) от 18 април 2013 г. (преюдициално запитване от Finanzgericht Düsseldorf — Германия) — Steinel Vertrieb GmbH/Hauptzollamt Bielefeld

(Дело C-595/11) ⁽¹⁾

(Търговска политика — Регламент (ЕО) № 1470/2001 — Регламент (ЕО) № 1205/2007 — Обща литническа тарифа — Тарифно класиране — Комбинирана номенклатура — Окончателни антидъмпингови мита върху вноса на компактни флуоресцентни лампи — Приложимост на окончателните антидъмпингови мита за стоки, класирани в тарифната подпозиция, посочена в регламента за налагане на антидъмпингови мита — Съответен продукт — Приложно поле)

(2013/C 164/09)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Finanzgericht Düsseldorf

Страни в главното производство

Жалбоподател: Steinel Vertrieb GmbH

Отговорник: Hauptzollamt Bielefeld

Предмет

Преюдициално запитване — Finanzgericht Düsseldorf — Тълкуване на Регламент (ЕО) № 1470/2001 на Съвета от 16 юли 2001 година относно налагане на окончателно антидъмпиново мито и окончателно събиране на временното мито върху вноса на интегрирани електронни компактни флуоресцентни лампи (КФЛ) с произход от Китайската народна република (ОВ L 195, стр. 8; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 24, стр. 105), изменен с Регламент (ЕО) № 1322/2006 на Съвета от 1 септември 2006 година (ОВ L 244, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 48, стр. 187), и на Регламент (ЕО) № 1205/2007 на Съвета от 15 октомври 2007 година за налагане на антидъмпиново мита върху вноса на интегрирани електронни компактни флуоресцентни лампи (КФЛ-и), с произход от Китайската народна република, след приключване на преразглеждане с оглед изтичане на срока на действие в съответствие с член 11, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 384/96, и за разширяване на действието им за вноса на същия продукт, изпращан от Социалистическа република Виетнам, Ислямска република Пакистан и Република Филипини (ОВ L 272, стр. 1) — Приложимост на посочените регламенти по отношение на компактни флуоресцентни лампи със светлинен превключвател

Диспозитив

Регламент (ЕО) № 1470/2001 на Съвета от 16 юли 2001 година относно налагане на окончателно антидъмпиново мито и окончателно събиране на временното мито върху вноса на интегрирани електронни компактни флуоресцентни лампи (КФЛ) с произход от Китайската народна република, изменен с Регламент (ЕО) № 1322/2006 на Съвета от 1 септември 2006 г., както и Регламент (ЕО) № 1205/2007 на Съвета от

15 октомври 2007 година за налагане на антидъмпиново мита върху вноса на интегрирани електронни компактни флуоресцентни лампи (КФЛ-и), с произход от Китайската народна република, след приключване на преразглеждане с оглед изтичане на срока на действие в съответствие с член 11, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 384/96, и за разширяване на действието им за вноса на същия продукт, изпращан от Социалистическа република Виетнам, Ислямска република Пакистан и Република Филипини се отнасят до всички стоки, които притежават същите основни характеристики като посочените в тези регламенти и също попадат в подпозиция ex 8539 31 90 от Комбинираната номенклатура, съдържаща се в приложение I към Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета от 23 юли 1987 година относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата литническа тарифа, изменен с Регламент (ЕО) № 254/2000 на Съвета от 31 януари 2000 година. Запитващата юрисдикция трябва да прецени дали разглежданите в главното производство стоки отговарят на тези изисквания, въпреки добавянето на светлинен превключвател, или са различни стоки, тъй като притежават допълнителни, непредвидени в посочените регламенти характеристики.

⁽¹⁾ ОВ С 89, 24.3.2012 г.

Решение на Съда (пети състав) от 18 април 2013 г. (преюдициално запитване от Bundesgerichtshof — Германия) — Colloseum Holding AG/Levi Strauss & Co.

(Дело C-12/12) ⁽¹⁾

(Марки — Регламент (ЕО) № 40/94 — Член 15, параграф 1 — Понятие за реално използване — Марка, използвана само като елемент на комбинирана марка или в съчетание с друга марка)

(2013/C 164/10)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesgerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Colloseum Holding AG

Отговорник: Levi Strauss & Co.

Предмет

Преюдициално запитване — Bundesgerichtshof — Тълкуване на член 15, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 40/1994 на Съвета от 20 декември 1993 година относно марката на Общността (ОВ L 11, 1994 г., стр.1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 146) — Понятие за използване на марката — Възможност марка, която е част от комбинирана марка, да се счита за използвана поради използването на последната — Възможност дадена марка да се счита за използвана, когато е използвана единствено заедно с друга марка и двете марки са регистрирани както поотделно, така и заедно като комбинирана марка

Диспозитив

Условието за реално използване на марката по смисъла на член 15, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета от 20 декември 1993 година относно марката на Общността може да е изпълнено, когато регистрирана марка, която е придобила отличителност в резултат от използването на друга, комбинирана марка, на която е един от елементите, е използвана единствено чрез тази друга, комбинирана марка или когато е използвана единствено заедно с друга марка и самото съчетание на тези две марки е регистрирано като марка.

(¹) ОВ С 89, 24.3.2012 г.

Решение на Съда (пети състав) от 18 април 2013 г. (преюдициално запитване от Върховен административен съд (България) — Мелиха Вели Мустафа/Директор на фонд „Гарантирани вземания на работниците и служителите“ към Националния осигурителен институт

(Дело C-247/12) (¹)

(Закрила на работниците и служителите в случай на неплатежоспособност на работодателя — Директива 80/987/ЕИО — Директива 2002/74/ЕО — Директива 2008/94/ЕО — Членове 2 и 3 — Задължение за гарантиране на вземанията на работниците и служителите — Възможност за ограничаване на гаранцията до вземания, които предхождат вписването в търговския регистър на решението за откриване на производство по несъстоятелност — Решение за откриване на производство по несъстоятелност — Последици — Продължаване на дейността на работодателя)

(2013/C 164/11)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Върховен административен съд

Страни в главното производство

Жалбоподател: Мелиха Вели Мустафа

Отговорник: Директор на фонд „Гарантирани вземания на работниците и служителите“ към Националния осигурителен институт

Предмет

Преюдициално запитване — Върховен административен съд — Тълкуване на член 2, параграф 1 от Директива 80/987/ЕИО на Съвета от 20 октомври 1980 година за сближаване на законодателствата на държавите членки относно закрилата на работниците и служителите в случай на неплатежоспособност на техния работодател (ОВ L 283, стр. 23; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 1, стр. 197), изменена с Директива 2002/74/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 септември 2002 година за изменение на Директива 80/987/ЕИО (ОВ L 270, стр. 10; Специално издание на

български език, 2007 г., глава 5, том 6, стр. 149) — Задължение за държавите членки да гарантират не само вземанията на работниците за заплати, съществуващи към датата на откриване на производството по несъстоятелност на работодателя, но и вземанията, които могат да възникнат на всеки един от етапите в производството по несъстоятелност.

Диспозитив

Директива 2008/94/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2008 година относно закрилата на работниците и служителите в случай на неплатежоспособност на техния работодател трябва да се тълкува в смисъл, че не задължава държавите членки да гарантират вземанията на работниците и служителите на всеки етап от производството по несъстоятелност на техния работодател. В частност тя допуска държавите членки да гарантират само вземанията на работниците и служителите, които са възникнали преди вписването в търговския регистър на решението за откриване на производството по несъстоятелност, макар това решение да не постановява прекратяването на дейността на работодателя.

(¹) ОВ С 235, 4.8.2012 г.

Преюдициално запитване, отправено от Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Унгария) на 12 февруари 2013 г. — GSV Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-Alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága

(Дело C-74/13)

(2013/C 164/12)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Страни в главното производство

Жалбоподател: GSV Kft.

Отговорник: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-Alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága

Преюдициални въпроси

1. Може ли да се счита, че материал

- с бял цвят,
- с правоъгълна форма,
- съставен от тъкан,
- изтъкан със сплитка гаце,
- чийто вътък се състои от две нишки,

— които, преплитайки се помежду си, обгръщат нишките на основата,

— с отвори на тъканта с размер 4×4 mm,

— с размер $100 \text{ cm} \times 201 \text{ cm}$,

— чиито влакна са стъклени и са обвити с покритие от пластмасов съполимер на стирен-акрилат,

— не е произведен от ровинг,

— чието тегло на квадратен метър е 136 g/m^2 ,

— с линейна плътност на основните нишки 415 tex,

— и с линейна плътност на вътъка 132 tex,

отговаря на характеристиките на материалите, посочени в съображение 14 и в член 1, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 138/2011 ⁽¹⁾ на Комисията от 16 февруари 2011 година за налагане на временно антидъмпингово мито върху вноса на определени мрежести тъкани от стъклени влакна с произход от Китайската народна република, които представляват

— мрежести тъкани

— от стъклени влакна,

— с размер на отворите повече от 1,8 mm както на дължина, така и на широчина,

— с тегло над 35 g/m^2 ,

и поради това код по ТАРИК 7019 59 00 10 следва да се тълкува в смисъл, че описаният по-горе материал попада в него, като се вземат предвид също така тарифната класификация и текстовете на различните езици на разпоредбите на общностното право?

2. При утвърдителен отговор на първия въпрос, може ли на основание на общностния правен ред да се освободи от заплащането на антидъмпингово мито физическо или юридическо лице, което като се доверява на публикувания на неговия национален език текст на разпоредба — без да се увери, че текстовете на други езици нямат евентуално различно значение — и основавайки се на общото и всеизвестно разбиране на буквалния текст на разпоредбата на своя език, внася на територията на Европейския съюз произведен извън посочената територия продукт, като счита, че съгласно известния му текст на съответния език, този продукт не попада в категорията на продуктите, които се облагат с антидъмпингово мито, макар в конкретния случай след сравняването на текстовете на различни езици

на общностната правна разпоредба да може да се установи, че в общностното право всъщност се предвижда облагане на продукта с антидъмпингово мито?

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 138/2011 на Комисията от 16 февруари 2011 година за налагане на временно антидъмпингово мито върху вноса на определени мрежести тъкани от стъклени влакна с произход от Китайската народна република (ОВ L 43, стр. 9).

Жалба, подадена на 1 март 2013 г. от Федерална република Германия срещу Определението, постановено от Общия съд (осми състав) на 18 декември 2012 г. по дело T-205/11, Германия/Комисия

(Дело C-102/13 P)

(2013/C 164/13)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Федерална република Германия (представители: T. Henze и J. Möller)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Съда,

— да отмени Определение на Общия съд на Европейския съюз от 18 декември 2012 г. по дело T-205/11,

— да приеме жалбата за допустима и да върне делото на Общия съд, който да се произнесе по основателността на жалбата, и

— да осъди Европейската комисия да заплати съдебните разходи в производството по проверка на допустимостта на жалбата пред Общия съд и пред Съда.

Правни основания и основни доводи

С подадената жалба се оспорва Определение на Общия съд на Европейския съюз от 18 декември 2012 г. по дело T-205/11, с което Общият съд отхвърля като недопустима жалбата на Федерална република Германия с искане за отмяна на Решение 2011/527/ЕС на Комисията от 26 януари 2011 г. относно предоставена от Германия държавна помощ C-7/10 (ex CP 250/09 и NN 5/10) — предвидена в закона за корпоративния данък схема за пренасяне на данъчни загуби в случай на реструктуриране на предприятия в затруднение („KStG, Sanierungsklausel“).

Федералното правителство изтъква две основания в подкрепа на жалбата си, с всяко от които посочва като оплакване липсата на мотиви:

— Нарушение на принципа на ефективно правораздаване, който съставлява специфично проявление на общия правен принцип на правна сигурност, доколкото Общият съд погрешно е класифицирал избраното от Комисията производство за връчване на оспорваното решение и не е посочил изискванията относно формалностите, които следва да бъдат спазвани, за да се приеме за действително връчването срещу разписка за получаването на решение по член 7 от Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за ЕО ⁽¹⁾.

— Нарушение на принципа на ефективно правораздаване, който съставлява специфично проявление на общия правен принцип на правна сигурност, доколкото Общият съд е приел, че в отговор на оплакването за закъснялото подаване на жалбата Комисията не е следвало да представя доказателства, че пратката е получена от лице, чиято самоличност може да бъде установена и че това лице е оправомощено да получава връчвания.

⁽¹⁾ ОВ L 83, стр. 1, Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 41.

Преюдициално запитване, отправено от Amtsgericht Wedding (Германия) на 14 март 2013 г. — eco cosmetics GmbH & Co. KG/Virginie Laetitia Barbara Dupuy

(Дело C-119/13)

(2013/C 164/14)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Amtsgericht Wedding

Страни в главното производство

Молител: eco cosmetics GmbH & Co. KG

Длъжник: Virginie Laetitia Barbara Dupuy

Преюдициални въпроси

1. Следва ли Регламент (ЕО) № 1896/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 година за създаване на процедура за европейска заповед за плащане ⁽¹⁾, да се тълкува в смисъл, че длъжникът може да поиска преглед по съдебен ред на европейската заповед за плащане и в случаите, в които заповедта за плащане не му е връчена или не е валидно връчена? Може ли по-специално в тези случаи да се прилага съответно член 20, параграф 1 или член 20, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1896/2006?

2. При утвърдителен отговор на първия въпрос:

В случай че заповедта за плащане не е връчена или не е валидно връчена на длъжника, необходимо ли е той да спазва ограничения във времето, за да поиска преглед? Трябва ли при това да се прилага по-специално разпоредбата на член 20, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 1896/2006?

3. По-нататък, в случай че отговорът на първия въпрос е утвърдителен: Какви са процесуалноправните последици, в случай че молбата за преглед бъде уважена; може ли при това по-специално да се прилага съответно член 20, параграф 3 или член 17, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1896/2006?

⁽¹⁾ ОВ L 399, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 9, стр. 108.

Преюдициално запитване, отправено от Amtsgericht Wedding (Германия) на 14 март 2013 г. — Raiffeisenbank St. Georgen reg. Gen. m.b.H./Tetyana Bonchuk

(Дело C-120/13)

(2013/C 164/15)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Amtsgericht Wedding

Страни в главното производство

Молител: Raiffeisenbank St. Georgen reg. Gen. m.b.H.

Длъжник: Tetyana Bonchuk

Преюдициални въпроси

1. Следва ли Регламент (ЕО) № 1896/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 година за създаване на процедура за европейска заповед за плащане ⁽¹⁾, да се тълкува в смисъл, че длъжникът може да поиска преглед по съдебен ред на европейската заповед за плащане и в случаите, в които заповедта за плащане не му е връчена или не е валидно връчена? Може ли по-специално в тези случаи да се прилага съответно член 20, параграф 1 или член 20, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1896/2006?

2. При утвърдителен отговор на първия въпрос:

Какви са процесуалноправните последици, в случай че молбата за преглед бъде уважена; може ли при това по-специално да се прилага съответно член 20, параграф 3 или член 17, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1896/2006?

⁽¹⁾ ОВ L 399, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 9, стр. 108.

Преюдициално запитване, отправено от Amtsgericht Wedding (Германия) на 14 март 2013 г. — Rechtsanwaltskanzlei CMS Hasche Sigle, Partnerschaftsgesellschaft/Xceed Holding Ltd.

(Дело C-121/13)

(2013/С 164/16)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Amtsgericht Wedding

Страни в главното производство

Молител: Rechtsanwaltskanzlei CMS Hasche Sigle, Partnerschaftsgesellschaft

Длъжник: Xceed Holding Ltd.

Преюдициални въпроси

1. Следва ли Регламент (ЕО) № 1896/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 година за създаване на процедура за европейска заповед за плащане⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че длъжникът може да поиска преглед по съдебен ред на европейската заповед за плащане и в случаите, в които заповедта за плащане не му е връчена или не е валидно връчена? Може ли по-специално в тези случаи да се прилага съответно член 20, параграф 1 или член 20, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1896/2006?
2. При утвърдителен отговор на първия въпрос:

Какви са процесуалноправните последици, в случай че молбата за преглед бъде уважена; може ли при това по-специално да се прилага съответно член 20, параграф 3 или член 17, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1896/2006?

⁽¹⁾ ОВ L 399, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 9, стр. 108.

Жалба, подадена на 15 март 2013 г. от BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH срещу решението на Общия съд (четвърти състав), постановено на 15 януари 2013 г. по дело T-625/11 — BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

(Дело C-126/13 P)

(2013/С 164/17)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH (представител: адв. S. Biagosch)

Друга страна в производството: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Искания на жалбоподателя

Жалоподателят иска

— да се отмени решението на Общия съд (четвърти състав) от 15 януари 2013 г. по дело T-625/11, тъй като с него Общият съд е постановил, че с решението си от 22 септември 2011 г. (преписка R 340/2011-1) първи апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП) не е нарушил член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) № 207/2009⁽¹⁾,

— да се отмени решението на първи апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП) от 22 септември 2011 г. (преписка R 340/2011-1), тъй като с него е постановен частичен отказ за регистрация на марката eSoDoog на основание член 7, параграф 1, букви б) и в) от Регламент (ЕО) № 207/2009,

при условията на евентуалност

— да върне делото на Общия съд за ново разглеждане.

— да се осъди СХВП да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Настоящата жалба е подадена срещу решението на Общия съд (четвърти състав) от 15 януари 2013 г. по дело T-625/11, с което Общият съд отхвърля жалбата на BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH срещу решението на първи апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП) от 22 септември 2011 г. (преписка R 340/2011-1), с което е постановен частичен отказ за регистрация на марката eSoDoog на основание член 7, параграф 1, букви б) и в) от Регламент (ЕО) № 207/2009.

Жалбоподателят основава жалбата си на следните правни основания:

Той се позовава на нарушение на член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 207/2009, тъй като марката eSoDoog — когато тя изобщо не е описателна за стоките, включени в отказа на СХВП, а само за една врата евентуално като една от техните части — би могла да бъде приета като описателна за въпросните стоки само тогава, когато съответната част от стоката е толкова съществена, че в търговската дейност лесно би могла да се приравни към самата стока. Такъв е единствено случаят, когато във възприетията на потребителите въпросната част изпълнява абсолютна съществена функция на стоката. Това не важи за вратата като

част от посочените в заявката стоки, така че не е налице пречка за регистрация по член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 207/2009.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността (кодифицирана версия), ОВ L 78, стр. 1.

Преюдициално запитване, отправено от Landgericht Köln (Германия) на 18 март 2013 г. — Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV/ILME GmbH

(Дело C-132/13)

(2013/C 164/18)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landgericht Köln

Страни в главното производство

Жалбоподател: Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV

Ответник: ILME GmbH

Преюдициален въпрос

Следва ли членове 1, 8 и 10, както и приложения II, IV и III към Директива 2006/95/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 година за сближаване на законодателствата на държавите членки относно електрически съоръжения, предназначени за използване при някои ограничения на напрежението ⁽¹⁾, да се тълкуват в смисъл, че върху външните черупки **като съставен компонент** за многополюсните щепселни съединения за промишлена употреба **не** следва да се поставя СЕ маркировка?

⁽¹⁾ ОВ L 374, стр. 10; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 58, стр. 40.

Преюдициално запитване, отправено от Rechtbank Den Haag (Нидерландия) на 28 март 2013 г. — Hamidullah Rajaby tegen Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(Дело C-158/13)

(2013/C 164/19)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Rechtbank Den Haag

Страни в главното производство

Жалбоподател: Hamidullah Rajaby

Ответник: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Преюдициални въпроси

1. При обстоятелствата в конкретния случай, в който изглежда е налице очевидно нарушение на правото на Съюза, чиито последици ще се проявяват за в бъдеще, и при положение че в рамките на административното производство страните са разменили доводи по отношение на приложимостта на член 14 от Регламент № 343/2003 ⁽¹⁾, но не се връщат към този въпрос в рамките на съдебното производство и жалбоподателят не се позовава изрично на този въпрос пред сезирания съд, съвместимо ли е с правото на Съюза, ако въз основата на забраната по националното право за инициране на служебна проверка националният съд не разгледа този въпрос?
2. При обстоятелствата на конкретния случай може ли вече да става въпрос за „зависимост“ по смисъла на член 15, параграф 2 от Регламент № 343/2003, т.е. ако членовете на семейството са млада жена от Афганистан без каквото и да е образование, която има за деца с право на издръжка, понастоящем на възраст пет години и половина и три години, и отговаря за тях и за чието отглеждане и възпитание не може да се обърне за помощ към никого друго, освен към жалбоподателя, който е неин съпруг и баща на децата, и освен това, при положение че ответникът е постановил отказ по молбата ѝ за убежище, тъй като е приел обясненията ѝ за съвършено недостоверни, независимо че тези обяснения могат да бъдат потвърдени от изложеното от жалбоподателя и донесените от него (копия от) документи?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 343/2003 на Съвета от 18 февруари 2003 година за установяване на критерии и механизми за определяне на държава членка, компетентна за разглеждането на молба за убежище, която е подадена в една от държавите членки от гражданин на трета страна (ОВ L 50, стр. 1, Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 6, стр. 56).

Преюдициално запитване, отправено от Tribunal administratif de Melun (Франция) на 3 април 2013 г. — Sophie Mukarubega/Préfet de police, Préfet de la Seine-Saint-Denis

(Дело C-166/13)

(2013/C 164/20)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Tribunal administratif de Melun

Страни в главното производство

Жалбоподател: Sophie Mukarubega

Ответник: Préfet de police, Préfet de la Seine-Saint-Denis

Преюдициални въпроси

1. Следва ли правото на лицето да бъде изслушвано във всяко производство, право, което е съставна част от общия принцип на спазване на правото на защита и е записано в член 41 от Харта на основните права на Европейския съюз, да се тълкува в смисъл, че то налага на администрацията, когато тя възнамерява да вземе решение за връщане на незаконно пребиваващ чужденец, независимо дали това решение за връщане е последващо или не по отношение на отказа на разрешение за пребиваване, и по-конкретно в обстоятелства, при които съществува опасност от укриване, да даде възможност на заинтересованото лице да изложи своето становище?
2. В резултат на обстоятелството, че съдебното производство пред административната юрисдикция е висящо, допуска ли се изключение от предварителния характер на възможността за незаконно пребиваващ чужденец да изложи своето становище относно предвиданата по отношение на него неблагоприятна мярка по извеждане?

Преюдициално запитване, отправено от Conseil régional d'expression française de l'ordre des médecins vétérinaires (Белгия) на 27 март 2013 г. — Jean Devillers

(Дело С-167/13)

(2013/С 164/21)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Conseil régional d'expression française de l'ordre des médecins vétérinaires

Страни в главното производство

Ищец: Jean Devillers

Преюдициален въпрос

Трябва ли член 3 от Регламент № 1/2005 от 22 декември 2004 година относно защитата на животните по време на транспортиране⁽¹⁾ и [точки 1, 2 и 3 от глава I от приложение I към посочения регламент], които предвиждат в случай на съмнение относно годността за транспортиране на ранено животно да се поиска съвет от ветеринарен лекар, по-конкретно относно преценката на допълнителните страдания, които би причинило транспортирането, да се тълкуват в смисъл, че не допускат разпоредба като член 11, параграф 4 от Кралски указ от 9 юли 1999 г. (белгийско национално право) относно защитата на животните по време на транспортиране⁽²⁾, който допуска да се транспортира ранено животно, само ако това транспортиране не е причина за ненужни страдания, без да предвижда допълнителни условия?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1/2005 на Съвета от 22 декември 2004 година относно защитата на животните по време на транспортиране и свързаните с това операции и за изменение на Директиви 64/432/ЕИО и 93/119/ЕО и Регламент (ЕО) № 1255/97 (ОВ L 3, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 62, стр. 3).

⁽²⁾ Кралски указ от 9 юли 1999 г. относно условията за регистрация на превозвачите и издаване на разрешение на търговците, пунктовете за спиране и центровете за събиране по време на транспортиране (Moniteur belge, 2 септември 1999 г. стр. 32437).

Преюдициално запитване, отправено от Tribunal de grande instance de Bayonne (Франция) на 15 април 2013 г. — Raquel Gianni Da Silva/Préfet des Pyrénées-Atlantiques

(Дело С-189/13)

(2013/С 164/22)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Tribunal de grande instance de Bayonne

Страни в главното производство

Молител: Raquel Gianni Da Silva

Ответник: Préfet des Pyrénées-Atlantiques

Преюдициален въпрос

Правото на Съюза допуска ли национална правна уредба, която предвижда наказание лишаване от свобода за незаконното влизане на гражданин на трета страна, на когото не са наложени принудителните мерки, предвидени в Директива 2008/115/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 г.⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Директива 2008/115/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 година относно общите стандарти и процедури, приложими в държавите членки за връщане на незаконно пребиваващи граждани на трети страни (ОВ L 348, стр. 98).

Иск, предявен на 17 април 2013 година — Европейска комисия/Република България

(Дело С-203/13)

(2013/С 164/23)

Език на производството: български

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: О. Beunet, М. Heller, П. Михайлова)

Ответник: Република България

Искания

- Да постанови, че тъй като не е приела всички закони, подзакони и административни разпоредби за да транспонира член 3, параграф 7 и Приложение I, точка 1, буква а), втора алинея, букви б), в), г), е), з) и и) от Директива 2009/72/ЕО ⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. относно общите правила за вътрешния пазар на електроенергия и за отмяна на Директива 2003/54/ЕО или във всеки случай не е информирала Комисията относно приемането на такива мерки, Република България не е изпълнила задълженията си по член 49, параграф 1 от посочената директива,
- да наложи на Република България в съответствие с член 260, параграф 3 от ДФЕС, плащане на имуществена санкция с оглед на неизпълнението от нейна страна на задължението

си да уведоми Комисията относно мерките за транспониране на Директива 2009/72/ЕО, в размер на 8 448 евро на ден, считано от датата на произнасяне на съдебното решение по настоящата искова молба;

- да се осъди Република България да заплати разходите по производството.

Правни основания и главни доводи

Срокът за приемане на мерките за транспониране на директивата е изтекъл на 3 март 2011 година.

⁽¹⁾ ОВ L 211, 14.8.2009 г., стр. 55

ОБЩ СЪД

Решение на Общия съд от 24 април 2013 г. — Evropaiki Dynamiki/Комисия

(Дело T-32/08) ⁽¹⁾

(Обществени поръчки за услуги — Процедура за възлагане на обществена поръчка — Проучване на пазара с оглед на разработването на нов подход за интернет страница — Отхвърляне на офертата на даден оферент — Задължение за мотивиране — Явна грешка в преценката — Критерии за подбор и възлагане — Извъндоговорна отговорност)

(2013/C 164/24)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Атина, Гърция) (представители: първоначално N. Korogiannakis, впоследствие M. Roli и M. Stavroulou, δικηγόροι)

Отговорник: Европейска комисия (представители: E. Manhaeve, впоследствие J. Stuyck и A.-M. Vandromme, avocats)

Предмет

От една страна, отмяна на Решението на Комисията, с което се отхвърля подадената от жалбоподателя оферта в рамките на процедура за възлагане на обществена поръчка за извършването на проучване на пазара с оглед на разработване на нов подход за интернет-страницата „Околна среда за млади европейци“, и, от друга страна, искане на обезщетение за вреди

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE понася наред с направените от него съдебни разноски и тези на Европейската комисия.

⁽¹⁾ ОВ С 92, 12.4.2008 г.

Решение на Общия съд от 25 април 2013 г. — Inuit Tapiriit Kanatami и др./Комисия

(Дело T-526/10) ⁽¹⁾

(Търговия с тюленови продукти — Регламент (ЕО) № 1007/2009 — Правила за прилагане — Регламент (ЕС) № 737/2010 — Забрана за пускане на пазара на посочените продукти — Изключение в полза на инуитските общности — Възражение за незаконосъобразност — Правно основание — Субсидиарност — Пропорционалност — Злоупотреба с власт)

(2013/C 164/25)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Inuit Tapiriit Kanatami (Отава, Канада); Inuit Tapiriit Kanatami (Отава, Канада); Nattivak Hunters and Trappers Association (Qikiqtarjuaq, Канада); Pangnirtung Hunters' and Trappers' Association (Pangnirtung, Канада); Jaupootie Moesiesie (Qikiqtarjuaq); Allen Kooneliusie (Qikiqtarjuaq); Toomasie Newkingnak (Qikiqtarjuaq); David Kuptana (Ulukhaktok, Канада); Karliin Aariak (Iqaluit, Канада); Canadian Seal Marketing Group (Квебек, Канада); Ta Ma Su Seal Products, Inc. (Cap-aux-Meules, Канада); Fur Institute of Canada (Отава); NuTan Furs, Inc. (Catalina, Канада); GC Rieber Skinn AS (Берген, Норвегия); Inuit Circumpolar Council Greenland (ICC-Greenland) (Nuuk, Гренландия, Дания); Johannes Egede (Nuuk); Kalaallit Nunaanni Aalisartut Piniartullu Kattuffiat (KNAPK) (Nuuk); William E. Scott & Son (Единбург, Обединеното кралство); Association des chasseurs de phoques des Îles-de-la-Madeleine (Cap-aux-Meules); Hatem Yavuz Deri Sanayi iç Ve Diş Ticaret Ltd Şirketi (Иstanbul, Турция); Northeast Coast Sealers' Co-Operative Society, Ltd (Fleur-de-Lys, Канада) (представители: J. Bouckaert и H. Viaene, avocats)

Отговорник: Европейска комисия (представители: E. White, P. Oliver и K. Mifsud-Bonnici)

Встъпили страни в подкрепа на ответника: Европейски парламент (представители: първоначално I. Anagnostopoulou и L. Visaggio, впоследствие L. Visaggio и D. Gauci) и Съвет на Европейския съюз (представители: M. Moore и K. Michoel)

Предмет

Искане за отмяна на Регламент (ЕС) № 737/2010 на Комисията от 10 август 2010 година за определяне на подробни правила за прилагането на Регламент (ЕО) № 1007/2009 на Европейския парламент и на Съвета относно търговията с тюленови продукти (ОВ L 216, стр. 1)

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.

2. *Осъжда Inuit Tapiriit Kanatami, Nattivak Hunters and Trappers Association, Pangnirtung Hunters' and Trappers' Association, г-н Jaurootie Moesiesie, г-н Allen Kooneeliusie, г-н Toomasie Newkingnak, г-н David Kuptana, г-жа Karliin Aariak, Canadian Seal Marketing Group, Ta Ma Su Seal Products, Inc., Fur Institute of Canada, NuTan Furs, Inc., GC Rieber Skinn AS, Inuit Circumpolar Council Greenland (ICC-Greenland), г-н Johannes Egede, Kalaallit Nunaanni Aalisartut Piniartullu Kattuffiat (KNAPK), William E. Scott & Son, Association des chasseurs de phoques des Îles-de-la-Madeleine, Hatem Yavuz Deri Sanayi iç Ve Diş Ticaret Ltd Şirketi и Northeast Coast Sealers' Co-Operative Society, Ltd да понесат направените от тях съдебни разноски, както и тези на Европейската колмисия.*

3. Европейският парламент и Съветът на Европейския съюз понесат направените от тях съдебни разноски.

(¹) ОВ С 13, 15.1.2011 г.

Решение на Общия съд от 25 април 2013 г. — Gbagbo/Съвет

(Дело T-119/11) (¹)

(Обща външна политика и политика на сигурност — Специфични ограничителни мерки, насочени към определени лица и стопански субекти, с оглед ситуацията в Кот д'Ивоар — Запразяване на средства — Адаптиране на исканията — Задължение за лотивиране — Явна грешка в преценката — Злоупотреба с власт — Право на защита — Право на собственост)

(2013/C 164/26)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Simone Gbagbo (Абиджан, Кот д'Ивоар) (представител: J.-C. Tchikaya, avocat)

Ответник: Съвет на Европейския съюз (представители: В. Driessen и М. Chavrier)

Встъпили страни в подкрепа на ответника: Европейска комисия (представители: А. Bordes и М. Konstantinidis) и Република Кот д'Ивоар (представители: J.-P. Mignard, J.-P. Benoit и G. Merland, avocats)

Предмет

Първоначално, искане за отмяна на Решение 2011/18/ОВППС на Съвета от 14 януари 2011 година за изменение на Решение 2010/656/ОВППС на Съвета за подновяване на ограничителните мерки срещу Кот д'Ивоар (ОВ L 11, стр. 36), от една страна, и за отмяна на Регламент (ЕС) № 25/2011 на Съвета от 14 януари 2011 година за изменение на Регламент (ЕО) № 560/2005 на

Съвета за налагане на някои специфични ограничителни мерки, насочени към определени лица и стопански субекти, с оглед ситуацията в Кот д'Ивоар (ОВ L 11, стр. 1), от друга, доколкото тези актове се отнасят до жалбоподателката

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Г-жа Simone Gbagbo понеся направените от нея съдебни разноски, както и тези на Съвета на Европейския съюз.
3. Република Кот д'Ивоар и Европейската колмисия понесат направените от тях съдебни разноски.

(¹) ОВ С 130, 30.4.2011 г.

Решение на Общия съд от 25 април 2013 г. — Gossio/Съвет

(Дело T-130/11) (¹)

(Обща външна политика и политика на сигурност — Специфични ограничителни мерки, насочени към определени лица и стопански субекти, с оглед ситуацията в Кот д'Ивоар — Запразяване на средства — Задължение за лотивиране — Явна грешка в преценката)

(2013/C 164/27)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Marcel Gossio (Абиджан, Кот д'Ивоар) (представители: първоначално G. Collard, а впоследствие S. Zokou, avocats)

Ответник: Съвет на Европейския съюз (представители: В. Driessen и G. Étienne)

Встъпили страни в подкрепа на ответника: Европейска комисия (представители: А. Bordes и М. Konstantinidis) и Република Кот д'Ивоар (представители: J.-P. Mignard, J.-P. Benoit и G. Merland, avocats)

Предмет

Искане за отмяна на Решение 2011/18/ОВППС на Съвета от 14 януари 2011 година за изменение на Решение 2010/656/ОВППС на Съвета за подновяване на ограничителните мерки срещу Кот д'Ивоар (ОВ L 11, стр. 36), от една страна, и за отмяна на Регламент (ЕС) № 25/2011 на Съвета от 14 януари 2011 година за изменение на Регламент (ЕО) № 560/2005 на Съвета за налагане на някои специфични ограничителни мерки, насочени към определени лица и стопански субекти, с оглед ситуацията в Кот д'Ивоар (ОВ L 11, стр. 1), от друга

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Г-н Marcel Gossio понася направените от него съдебни разноски, както и тези на Съвета на Европейския съюз.
3. Република Кот д'Ивоар и Европейската комисия понасят направените от тях съдебни разноски.

(¹) ОВ С 130, 30.4.2011 г.

Решение на Общия съд от 25 април 2013 г. — Metropolis Inmobiliarias y Restauraciones/CXВП — MIP Metro (METROINVEST)

(Дело T-284/11) (¹)

(Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Общността METRO-INVEST — По-ранна национална фигуративна марка METRO — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Принцип на недопускане на дискриминация — Право на справедлив процес)

(2013/C 164/28)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Metropolis Inmobiliarias y Restauraciones, SL (Барселона, Испания) (представители: J. Carbonell Callicó, P. Craddock и B. Vanbrabant)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: J. Crespo Carrillo)

Другата страна в производството пред апелативния състав на СХВП, встъпила в производството пред Общия съд: MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG (Дюселдорф, Германия) (представители: M. Berger, R. Kaase и J.-C. Plate)

Предмет

Жалба против решението на първи апелативен състав на СХВП от 17 март 2011 г. (преписка R 954/2010-1) във връзка с производство по възражение между MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG и Metropolis Inmobiliarias y Restauraciones, SL

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда Metropolis Inmobiliarias y Restauraciones, SL да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 232, 6.8.2011 г.

Решение на Общия съд от 25 април 2013 г. — Chen/CXВП — AM Denmark (Почистващо устройство)

(Дело T-55/12) (¹)

(Промислен дизайн на Общността — Производство за обявяване на недействителност — Регистриран промишлен дизайн на Общността, представляващ почистващо устройство — Триизмерна марка на Общността, изобразяваща почистващо устройство с пулверизатор и гъба — Обявяване на недействителност)

(2013/C 164/29)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Su-Shan Chen (Санхонг, Тайван) (представител: адв. С. Onken)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: A. Folliard-Monguiral)

Друга страна в производството пред апелативния състав на СХВП, встъпила в производството пред Общия съд: AM Denmark A/S (Кокedal, Дания) (представител: адв. С. Туре Jardorf)

Предмет

Жалба срещу решението на трети апелативен състав на СХВП от 26 октомври 2011 г. (преписка R 2179/2010-3), постановено в производство за обявяване на недействителност между AM Denmark A/S и Su-Shan Chen

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда Su-Shan Chen да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 133, 5.5.2012 г.

Решение на Общия съд от 25 април 2013 г. — Bayerische Motoren Werke/CXВП (ECO PRO)

(Дело T-145/12) (¹)

(Марка на Общността — Международна регистрация, посочваща Европейската общност — Словна марка „ECO PRO“ — Абсолютно основание за отказ — Липса на отличителен характер — Член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2013/C 164/30)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Bayerische Motoren Werke AG (Мюнхен, Германия) (представител: С. Onken, avocat)

Отговорник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: P. Bullock)

Предмет

Жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на СХВП от 18 януари 2012 г. (преписка R 1418/2011-4) относно международна регистрация, посочваща Европейската общност, на словния знак „ECO PRO“.

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда Bayerische Motoren Werke AG да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 165, 9.6.2012 г.

Определение на Общия съд от 12 април 2013 г. — Oster Weinkellerei/CXВП — Viñedos Emiliana (Igama)

(Дело T-474/11) (¹)

(Марка на Общността — Отмяна на марката, срещу която е подадено възражение — Липса на основание за произнасяне)

(2013/C 164/31)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Andreas Oster Weinkellerei KG (Кохем, Германия) (представител: N. Schindler, avocat)

Отговорник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: A. Pohlmann)

Друга страна, встъпила в производството пред апелативния състав на СХВП: Viñedos Emiliana, SA (Лас Кондес, Сантяго, Чили)

Предмет

Жалба срещу решение на втори апелативен състав на СХВП от 22 юни 2011 г. (дело R 637/2010-2) относно производство по възражение между Andreas Oster Weinkellerei KG и Viñedos Emiliana, SA

Диспозитив

1. Липсва основание за произнасяне по жалбата.
2. Жалбоподателят и СХВП понасят направените от тях съдебни разноски.

(¹) ОВ С 319, 29.10.2011 г.

Определение на Общия съд от 9 април 2013 г. — PT Ecogreen Oleochemicals и др./Съвет

(Дело T-28/12) (¹)

(Дъмпинг — Внос на някои мастни алкохоли и техните смеси с произход от Индия, Индонезия и Малайзия — Окончателно антидъмпингово мито — Приемане на нов регламент — Отпадане на правния интерес — Липса на основание за произнасяне)

(2013/C 164/32)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: PT Ecogreen Oleochemicals (Kabil-Batam, Индонезия), Ecogreen Oleochemicals (Singapore) Pte Ltd (Сингапур, Сингапур), Ecogreen Oleochemicals GmbH (Dessau-Rosslau, Германия) (представители : адв. F. Graafsma и адв. J. Cornelis)

Отговорник: Съвет на Европейския съюз (представители: J. P. Nix, подпомаган от адв. G. Berrisch и адв. N. Chesaites)

Предмет

Искане за частична отмяна на Регламент за изпълнение (ЕС) № 1138/2011 на Съвета от 8 ноември 2011 година за налагане на окончателно антидъмпингово мито и окончателно събиране на временното мито, наложено върху вноса на някои мастни алкохоли и техните смеси с произход от Индия, Индонезия и Малайзия (ОВ L 293, стр. 1), доколкото с него се налага антидъмпингово мито на PT Ecogreen Oleochemicals.

Диспозитив

1. Липсва основание за произнасяне по жалбата.
2. Липсва основание за произнасяне по молбата за встъпване на Sasol Olefins & Surfactants GmbH и Sasol Germany GmbH.
3. Съветът на Европейския съюз понася, наред с направените от него съдебни разноски, и тези на PT Ecogreen Oleochemicals, Ecogreen Oleochemicals (Singapore) Pte Ltd и Ecogreen Oleochemicals GmbH.
4. Sasol Olefins & Surfactants и Sasol Germany понасят направените от тях съдебни разноски.

(¹) ОВ С 73, 10.3.2012 г.

Жалба, подадена на 4 март 2013 г. — Италия/Комисия

(Дело T-124/13)

(2013/С 164/33)

*Език на производството: италиански***Страни***Жалбоподател:* Италианска република (представители: G. Palmieri и P. Gentili, avvocati dello Stato)*Отговорник:* Европейска комисия**Искания на жалбоподателя**

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обявлението за конкурс на общо основание EPSO/AST/125/12 за съставяне на списък с резерви от 110 места за назначаване на асистенти (AST 3) в областите „одит“, „финанси/счетоводство“ и „икономика/статистика“;
- да отмени обявлението за конкурс на общо основание EPSO/AST/126/12 за съставяне на списък с резерви от 78 места за назначаване на асистенти (AST 3) в областите „биология“, „науки за живота и здравни науки“, „химия“, „физика и материалознание“, „ядрени изследвания“, „гражданско и машинно инженерство“, „инженерство в електротехниката и електрониката“;
- да отмени обявлението за конкурс на общо основание EPSO/AD/248/13 за съставяне на списък с резерви от 29 места за назначаване на администратори (AD6) в областите „сигурност на сградите“ и „инженерство в областта на специалните и строителни техники“;
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си, жалбоподателят излага седем основания.

1. Първото основание е изведено от нарушение на членове 263, 264, 266 ДФЕС
 - Според жалбоподателя Комисията е нарушила Решение на Съда по дело C-566/10 P, което обявява за незаконосъобразни обявленията, съгласно които кандидатите в конкурси на общо основание на Съюза могат да изберат само английски, френски или немски език като език 2.
2. Второто основание е изведено от нарушение на член 342 ДФЕС и на членове 1 и 6 от Регламент № 1/58 за определяне на езиковия режим на Европейската икономическа общност.
 - В това отношение се твърди, че като е ограничила до три езиците, които могат да бъдат избрани от кандидатите като език 2 в конкурсите на общо основание на Съюза, Комисията на практика е установила нов езиков режим на институциите, нарушавайки изключителната компетентност на Съвета в тази област.
3. Третото основание е изведено от нарушение на член 12 ЕО, понастоящем член 18 ДФЕС, член 22 от Хартата на основните права на Съюза, член 6, параграф 3 ЕС, член 1, параграфи 2 и 3 от Приложение III от Правилника за длъжностните лица, членове 1 и 6 от Регламент № 1/58, член 1г, параграфи 1 и 6, член 27, параграф 2, член 28, буква е) от Правилника за длъжностните лица.
 - Според жалбоподателя извършеното от Комисията ограничаване на езиковия режим е дискриминационно, тъй като посочените норми забраняват на европейските граждани и на самите длъжностни лица на институциите да се налагат ограничения в езиковия режим, които не са предвидени общо и обективно от вътрешните правилници на институциите, както е предвидено във вече посочения член 6 от Регламент № 1/58, каквито понастоящем не са приети, както и забраняват въвеждането на подобни ограничения, освен ако те не са обосновани от специфичните интереси на службата.
4. Четвъртото основание е изведено от нарушение на член 6, параграф 3 ЕС в частта, в която установява принципа на защита на оправданите правни очаквания като основен принцип на правото, произтичащ от общите конституционни традиции на държавите членки.
 - Комисията е нарушила оправданите очаквания на гражданите да могат да изберат като език 2 който и да е език на Съюза, както е било до 2007 г. и както авторитетно е посочено в Решение на Съда по дело C-566/10 P.
5. Петото основание е изведено от злоупотреба с власт и от нарушение на съществени норми относно естеството и целта на обявленията за конкурси (по-специално член 1г, параграфи 1 и 6, член 28, буква е), член 27, параграф 2, член 34, параграф 3 и член 45, параграф 1 от Правилника за длъжностните лица), както и на принципа на пропорционалност.
 - Според жалбоподателя, като е ограничила предварително и общо до три езиците, които могат да бъдат избрани като език 2, Комисията на практика е преценила езиковите способности на кандидатите предварително, на фазата на обявлението и на допускането, а не както би трябвало — по време на конкурса. По този начин в решаващ фактор се превръщат езиковите, а не професионалните познания на кандидатите.

6. Шестото основание е изведено от нарушението на член 18 и на член 24, параграф 4 ДФЕС, на член 22 от Хартата на основните права на Европейския съюз, на член 2 от Регламент № 1/58 и на член 1г, параграфи 1 и 6 от Правилника за длъжностните лица.

— В това отношение се твърди, че като е предвидено, че формулярите за участие задължително трябва да бъдат подадени на английски, френски или немски език, и че ЕПСО трябва да изпраща на кандидатите всяко съобщение свързано с движението на конкурса на един от тези три езика, е нарушено правото на европейските граждани да общуват с институциите на собствения си език, и е установена последваща дискриминация в ущърб на лицата, които не владеят задълбочено едни от тези три езика.

7. Седмото основание е изведено от нарушението на член 296, параграф 2 ДФЕС (липса на мотиви), на принципа на пропорционалност, както и от изопачаване на фактите.

— Жалбоподателят изтъква, че Комисията е мотивирала ограничението за използване на три езика с изискването новоназначените лица да могат да веднага общуват в рамките на институциите. Тези мотиви изопачават фактите, тъй като тези три езика не са най-използваните за общуване между различните езикови групи в рамките на институциите; това е непропорционално ограничение на основно право като това да не се налага дискриминация на езикова основа. В действителност съществували по-малко ограничителни системи, за да се гарантира ефективното общуване в рамките на институциите.

Жалба, подадена на 25 март 2013 г. от Европейската комисия срещу решението, постановено на 15 януари 2013 г. от Съда на публичната служба по дело F-27/11, ВО/Комисия

(Дело T-174/13 P)

(2013/C 164/34)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Европейска комисия (представител: J. Currell и D. Martin)

Друга страна в производството: ВО (Аман, Йордания)

Искания

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени Решение на Съда на публичната служба 15 януари 2013 г. по дело F-27/11, ВО/Комисия,

— да отхвърли жалбата, подадена от ВО в производството по дело F-27/11, и да го осъди да заплати съдебните разноски по същото производство,

— да реши всяка от страните да понесе своите съдебни разноски по настоящото производство.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си Комисията изтъква едно-единствено правно основание, изведено от нарушение на член 19 от Общите правила, отнасящи се до осигуряване при болест на длъжностните лица на Европейския съюз и на точка 2.5 от глава 12, озаглавена „Разходи за транспорт“, на дял II от Решение на Комисията от 2 юли 2007 г. за определяне на общи разпоредби за изпълнение относно възстановяването на медицински разноски, тъй като Съдът на публичната служба не е зачел предвиденото във втората разпоредба стриктно изключване на възможността за възстановяване на разходите за транспорт.

Жалба, подадена на 28 март 2013 г. — Moallem Insurance/Съвет

(Дело T-182/13)

(2013/C 164/35)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Moallem Insurance Co. (Техеран, Иран) (представител: D. Luff, lawyer)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени точка 18 от приложението към Решение 2012/829/ОВППС на Съвета от 21 декември 2012 година за изменение на Решение 2010/413/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 356, стр. 71),

— да отмени точка 18 от приложението към Регламент за изпълнение (ЕС) № 1264/2012 на Съвета от 21 декември 2012 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 267/2012 относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 356, стр. 55),

- да установи, че член 12 от Решение 2010/413/ОВППС на Съвета от 26 юли 2010 година ⁽¹⁾ и член 35 от Регламент № 267/2012 на Съвета от 23 март 2012 година ⁽²⁾ не са приложими по отношение на жалбоподателя,
- да осъди Съвета да заплати съдебните разноски на жалбоподателя за настоящото производство по обжалване.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага девет основания.

1. Първото основание е изведено от твърдението, че Общият съд разполага с компетентност да разгледа точка 21 от раздел Б на приложението към Решение 2010/644/ОВППС на Съвета, точка 21 от раздел Б на приложение VIII към Регламент (ЕС) № 961/2010 на Съвета и Решението от 28 октомври 2010 г., както и тяхното съответствие с общите принципи на правото на Европейския съюз.
2. Второто основание е изведено от твърдението, че конкретното основание за включването на Moallem в списъка е опорочено от грешка и че изискванията на член 20, параграф 1 от Решение 2010/413/ОВППС на Съвета (впоследствие изменен с член 1, параграф 7 от Решение 2012/35/ОВППС на Съвета от 23 януари 2012 година, член 1, параграф 8 от Решение 2012/635/ОВППС на Съвета от 25 октомври 2012 година и член 1, параграф 2 от Решение 2012/829/ОВППС на Съвета от 21 декември 2012 година) и на член 23, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 267/2012 (впоследствие изменен с член 1, параграф 11 от Регламент 1263/2012 на Съвета от 21 декември 2012 година) не са изпълнени.
3. Третото основание е изведено от твърдението за недостатъчно мотивиране на Решение 2012/829/ОВППС на Съвета от 21 декември 2012 година и на Регламент за изпълнение (ЕС) № 1264/2012 на Съвета от 21 декември. Същите нарушения са правото на защита на Moallem, както и правото му да бъде изслушано, след като не получило какъвто и да било отговор от Съвета на писмото си от 6 февруари 2013 г. и не му било даден достъп до преписката на Съвета.
4. Четвъртото основание е изведено от нарушение от Съвета на член 24, параграфи 3 и 4 от Решение 2010/413/ОВППС на Съвета, както и на член 46, параграфи 3 и 4 от Регламент 267/2012 на Съвета. Член 24, параграф 3 от Решение 2010/413/ОВППС на Съвета и член 46, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 267/2012 на Съвета изискват от Съвета да уведоми и да публикува уведомление за решението си, включително за основанията за включване в списъка, а член 24, параграф 4 от Решение 2010/413/ОВППС на Съвета и член 46, параграф 4 от Регламент (ЕС) № 267/2012 на Съвета предвиждат, че когато са представени забележки, Съветът преразглежда решението си.
5. Петото основание е изведено от твърдение, че при разглеждане на случая на Moallem Съветът нарушил принципа на добра администрация.

6. Шестото основание е изведено от твърдението, че при преценката на случая на Moallem Съветът нарушил принципа на защита на оправданите правни очаквания.
7. Седмото основание е изведено от твърдението, че член 12 от Решение 2010/413/ОВППС на Съвета и член 35 от Регламент (ЕС) № 267/2012 на Съвета от 23 март 2012 година не следва да се прилагат по отношение на Moallem, тъй като нарушават принципа на пропорционалност, установен в член 5, параграф 4 от Договора за Европейския съюз (ДЕС).
8. Осмото основание е изведено от твърдението, че Регламент (ЕС) № 267/2012 на Съвета, изменен, на основание на който е прието спорното приложение към Регламент за изпълнение (ЕС) № 1264/2012 на Съвета от 21 декември 2012 година, нарушава представляващите негово правно основание член 215, параграфи 2 и 3 ДФЕС, както и член 40 ДЕС.
9. Деветото основание е изведено от твърдението, че Решение 2010/413/ОВППС на Съвета и Регламент (ЕС) № 267/2012 на Съвета са приети в нарушение на принципа на равенство и недопускане на дискриминация.

⁽¹⁾ Решение 2010/413/ОВППС на Съвета от 26 юли 2010 година относно ограничителни мерки срещу Иран и за отмяна на Обща позиция 2007/140/ОВППС (ОВ L 195, стр. 39).

⁽²⁾ Регламент (ЕС) № 267/2012 на Съвета от 23 март 2012 година относно ограничителни мерки срещу Иран и за отмяна на Регламент (ЕС) № 961/2010 (ОВ L 88, стр. 1).

Жалба, подадена на 3 април 2013 г. — PP Nature-Balance Lizenz/Комисия

(Дело T-189/13)

(2013/C 164/36)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: PP Nature-Balance Lizenz GmbH (Хамбург, Германия) (представител: адв. M. Ambrosius)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението за изпълнение на Европейската комисия C(2013)369 окончателен от 21 януари 2013 г. за разрешаване на лекарствени продукти за хуманна употреба с активно вещество „толперизон“ съгласно член 31 от Директива 2001/83/ЕС на Европейския парламент и на Съвета,

при условията на евентуалност да се отмени решението за изпълнение на Европейската комисия К(2013)369 окончателен от 21 януари 2013 г., в частта, в която се задължават държавите членки да заличат показанието „Болезнени мускулни контрактури, най-вече като последица от заболявания на гръбначния стълб и големите стави“ в разрешението за толперизон във фармацевтична форма за орален прием и съответно да се коригира разрешителното,

— да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си, жалбоподателят излага 3 правни основания.

1. Първото правно основание: нарушение на член 116 от Директива 2001/83/ЕС⁽¹⁾

В тази връзка наред с останалото се твърди, че обжалваното решение се основава върху погрешна преценка на критериите за отсъствие на терапевтичен ефект. Освен това жалбоподателят изтъква, че при преценката на съотношението между риска и ползата от толперизон във фармацевтична форма за орален прием са били поставени погрешни критерии.

2. Второ правно основание: нарушение на член 10а и приложение I към Директива 2001/83/ЕС

Жалбоподателят тук твърди, че в обжалваното решение при преценката на ефикасността, безопасността, както и съотношението между риска и ползата не са взети предвид член 10а и приложение I към Директива 2001/83/ЕС. В този смисъл обжалваното решение, според становището на жалбоподателя, се основава върху използването на погрешни критерии за преценка.

3. Трето правно основание: нарушаване на принципа на пропорционалност, както и на член 22а, параграф 1, буква б) от Директива 2001/83/ЕС

Във връзка с третото правно основание, жалбоподателят изтъква, че вместо да се измени с незабавно действие въпросната регистрация, би трябвало да се постанови провеждането на проучване за ефикасност по смисъла на член 22а, параграф 1, буква б) от Директива 2001/83/ЕС, като по-умерена мярка. Жалбоподателят твърди, че Комисията не е разгледала надлежно тази възможност и че тази възможност е била отхвърлена от Научният комитет за лекарствени продукти за хуманна употреба на ЕМА по причини, които не са правно издържани.

⁽¹⁾ Директива 2001/83/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 6 ноември 2001 година за утвърждаване на кодекс на Общността относно лекарствени продукти за хуманна употреба (ОВ L 311, стр. 67, Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 33, стр. 3).

Жалба, подадена на 12 април 2013 г. — Rubinum/Комисия

(Дело T-201/13)

(2013/C 164/37)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Rubinum, SA (Руби, Испания) (представители: С. Bittner и Р.-С. Scheel)

Отговорник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят иска:

— да се отмени Регламент за изпълнение (ЕС) № 288/2013 на Комисията,

— ответникът да бъде осъден да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят по същество сочи следното:

1. Нарушение на член 13, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1831/2003⁽¹⁾

По този въпрос жалбоподателят твърди, че обжалваният регламент е издаден в частност на основание член 13, параграф 2 от Регламент № 1831/2003, без в случая да са изпълнени предпоставките по тази разпоредба. По-специално той посочва, че обжалваният регламент се опира само на предположения и че в действителност не е конкретно установено нито че препаратът води до прехвърляне на антибиотичната резистентност, нито че образува токсини.

2. Нарушение на член 9, параграф 1 от Регламент № 1831/2003

Тук жалбоподателят поддържа, че Комисията е трябвало да се произнесе по заявлението, което той подава на основание член 10, параграф 2 във връзка с член 7 от Регламент № 1831/2003, по реда на член 9, параграф 1 от същия регламент.

3. Нарушение на член 5, параграф 2 от Регламент № 1831/2003

В това отношение жалбоподателят твърди, че в редица производства по издаване на разрешения е доказал надлежно и в достатъчна степен, че произвежданата от него фуражна добавка не оказва неблагоприятно въздействие върху човешкото здраве, здравето на животните и околната среда по смисъла на член 5, параграф 2 от Регламент № 1831/2003. Освен това Комисията и ЕОБХ не оборили тези данни.

4. Нарушение на член 6 от Регламент (ЕО) № 178/2002 ⁽²⁾

Тук жалбоподателят по същество сочи, че обжалваният регламент не се основава на надлежен и пълен анализ на риска.

5. Нарушение на член 7, параграф 2 от Регламент № 178/2002

В това отношение жалбоподателят наред с останалото поддържа, че и принципът на предохранителните мерки по член 7 от Регламент № 178/2002 не е давал основание на Комисията да приеме обжалвания регламент. Освен това той посочва, че дори ако се вземе предвид принципът на предохранителните мерки, обжалваният регламент пак е издаден в нарушение на изискванията по член 7, параграф 2 от Регламент № 178/2002.

6. Нарушение на общи принципи на правото на Съюза

В това отношение жалбоподателят се оплаква от нарушение на правото му на изслушване, правото на справедлив процес и принципа на пропорционалност.

7. Нарушение на член 19 от Регламент № 1831/2003

По този въпрос се твърди, че Комисията не е спазила предвидения в член 19 от Регламент № 1831/2003 двумесечен срок за преразглеждане на решенията на ЕОБХ или отказите на ЕОБХ за вземане на решение и че се е произнесла по искането му за преразглеждане на едно от становищата на ЕОБХ едва след издаването на обжалвания регламент.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1831/2003 на Европейския парламент и на Съвета от 22 септември 2003 година относно добавки за използване при храненето на животните (ОВ L 268, стр. 29; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 49, стр. 155).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 178/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2002 година за установяване на общите принципи и изисквания на законодателството в областта на храните, за създаване на Европейски орган за безопасност на храните и за определяне на процедури относно безопасността на храните (ОВ L 31, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 8, стр. 68).

Жалба, подадена на 9 април 2013 г. — Portugal Telecom SGPS, S.A./Комисия

(Дело T-208/13)

(2013/C 164/38)

Език на производството: португалски

Страни

Жалбоподател: Portugal Telecom SGPS, S.A. (Лисабон, Португалия) (представители: N. Mimoso Ruiz и R. Bordalo Junqueiro, avocats)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Решение С(2013) 306 на Комисията и да осъди същата да заплати съдебните разходи;
- при условията на евентуалност, да намали глобата, наложена на жалбоподателя в съответствие с член 2 от посоченото решение.

Правни основания и основни доводи

В обжалваното решение се твърди, че Portugal Telecom и Telefónica, S.A. са нарушили член 101 ДФЕС, доколкото са включили девета клауза в споразумението, с което Telefónica, S.A. придобива от Portugal Telecom пакет от акции на Brasilcel NV, разглеждана от Комисията като отделно от посочената сделка споразумение за въздържане от конкуренция.

В подкрепа на жалбата си, жалбоподателят излага две основания.

1. Първото основание е изведено от нарушение на съществени процесуални правила:

- Според жалбоподателя обжалваното решение не е правилно мотивирано, доколкото в изложените в него мотиви по основни въпроси са допуснати пропуски, неточности и грешки, водещи до неправилни изводи, които не могат да бъдат санирани;
- Жалбоподателят счита също, че решението не е подкрепено с достатъчно доказателства, поради това че Комисията не е представила никакво доказателство, обезсилващо представеното от жалбоподателя доказателство за това, че деветата клауза от споразумението съдържа задължение за въздържане от конкуренция, която клауза с оглед на породилите я обстоятелства не би могла да се задейства без предварителното одобрение от двете страни;

— Жалбоподателят добавя, че деветата клауза от споразумението не може да се квалифицира като предметно ограничение и че Комисията не е доказала, въпреки, че е била длъжна, реалното или потенциално наличие на ограничителни последици, които могат да доведат до неизпълнение на правилата на конкуренцията.

2. Второто основание е изведено от нарушение на Договора и на правото относно неговото приложение

— Жалбоподателят счита, че решението нарушава правото на Съюза, доколкото са допуснати:

- а) явна грешка в преценката на фактите, на доказателствата и на доказателствената сила на данните, доколкото Комисията е преценила и тълкувала погрешно изтъкнатите от страните в производството факти и вследствие на това не е извела от представените по делото доказателства възможно най-обосновани изводи;
- б) грешка в тълкуването на член 101 ДФЕС и вследствие на това нарушение на същата разпоредба, доколкото Комисията необосновано и погрешно е квалифицирала страните като потенциални конкуренти на всички пазари, за които се предполага, че важи задължението за въздържане от конкуренция, без това задължение да може да се квалифицира като предметно ограничение и без Комисията да е доказала пораждането на някакво действие;
- в) неизпълнение на задължението за разследване и за произнасяне, доколкото в решението не се разглеждат, нито отхвърлят представените от страните релевантни доводи, по-специално шо се отнася до обхвата на клаузата за въздържане от конкуренция;
- г) нарушение на принципа *in dubio pro reo*, поради това че Комисията е приела за доказани неблагоприятни за жалбоподателя факти, въпреки че по отношение на тях съществуват съмнения и че самата Комисия не е сигурна в тях;
- д) нарушение на принципите, които Комисията се е задължила да следва при прилагането на глобите, и по-специално на предвиденото в точка 13 от нейните насоки в тази област, доколкото Комисията е изчислила размера на глобата за пазарите на електронни съобщения като цяло, независимо дали те се намират на иберийския полуостров, пренебрегвайки също така факта, че при всички случаи твърдяното нарушение не е продължило след 22 октомври 2010 г.;
- е) нарушение на принципа на пропорционалност, с оглед на обстоятелствата по конкретния случай и на критериите, които трябва да се спазват при налагане на глобите.

Жалба, подадена на 16 април 2013 г. — Ferracci/Комисия

(Дело T-219/13)

(2013/C 164/39)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Pietro Ferracci (San Cesareo, Италия) (представители: A. Nucara и E. Gambaro, avvocati)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени на основание член 263 ДФЕС решението на Комисията от 19 декември 2012 г.,

— да осъди ответника да заплати съдебните разноски по настоящото производство.

Правни основания и основни доводи

Настоящата жалба е подадена срещу Решение C(2012) 9461 окончателен на Комисията от 19 декември 2012 г., което обявява за несъвместими с общия пазар, без обаче да разпорежда връщането им, помощите, предоставени, под формата на освобождаване от общински данък върху недвижимото имущество (*Imposta comunale sugli immobili*, наричан по-нататък „ICI“), на нестопански субекти, които осъществяват определена дейност, и което обявява, че благоприятното третиране на църквата и на някои спортни сдружения посредством член 149 от Общия закон за подоходното облагане (*Testo unico delle imposte sul reddito*, наричан по-нататък „TUIR“), както и освобождаването от общински данък върху недвижимите имоти (*Imposta Municipale Propria*, наричан по-нататък „IMU“) на някои субекти, осъществяващи определена дейност, не представлява държавна помощ.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага четири основания.

1. Първото основание е изведено от нарушението и неправилното прилагане на член 14 от Регламент (ЕО) № 659/1999.

— В това отношение се твърди, че макар да е счел, че са нарушени членове 107 и 108 ДФЕС ответникът не е разпоредил връщането на посочената държавна помощ. Жалбоподателят счита, че не съществува никакво извънредно обстоятелство, което да прави напълно невъзможно връщането на помощта, и че във всички случаи не е било доказано наличието на такава пълна невъзможност.

2. Второто основание е изведено от нарушението и неправилното прилагане на член 107, параграф 1 ДФЕС.

— В това отношение се твърди, че в обжалваното решение ответникът е приел, че мярката за помощ, предоставена от Италианската република посредством член 149, параграф 4 от TUIR, не представлява държавна помощ по смисъла на ДФЕС. По-специално, ответникът е счел, че не съществува никакво селективно предимство. За разлика от това жалбоподателят твърди, че въпросната норма предоставя селективно предимство на църковните институции, които са получили граждански статут, и на аматьорските спортни клубове, като освен това са налице всички останали условия за наличието на държавна помощ по член 107, параграф 1 ДФЕС.

3. Третото основание е изведено от нарушението и неправилното прилагане на член 107, параграф 1 ДФЕС.

— В това отношение се твърди, че в обжалваното решение ответникът е приел, че мярката за помощ, предоставена от Италианската република под формата на освобождаване от IMU, не представлява държавна помощ по смисъла на ДФЕС. По-специално ответникът е счел, че ползващите се от освобождаването от IMU лица не са „предприятия“. За разлика от това жалбоподателят счита, че ползващите се от освобождаването от IMU лица са предприятия по смисъла на общностното право и че са налице всички условия за наличието на държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС.

4. Четвъртото основание е изведено от нарушение на член 296 ДФЕС.

— В това отношение се твърди, че обжалваното решение трябва да се отмени поради липсата на мотиви относно всички гореизложени основания за обжалване в нарушение на член 296 ДФЕС.

— да обяви жалбата за отмяна за допустима и основателна, вследствие на което да отмени обжалвания акт,

— да разпреди на Европейската комисия да включи жалбоподателя в ограничения списък на кандидатите, поканени за участие в процедурата за възлагане на обществена поръчка в рамките на договор EuropeAid/132633/C/SER/multi, партида 7: Governance and home affaires (Управление и вътрешни работи),

— да осъди Европейската комисия да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата жалбоподателят излага две правни основания.

1. Първото правно основание е изведено от неизпълнение на задължението за мотивиране, от нарушение на принципа на добра администрация, по-специално доколкото той включва задължение за последователност, от нарушение на принципа на състезателното начало, както и от нарушение на оправданите правни очаквания на жалбоподателя и на принципа на справедливост, тъй като в писмото си от 2 април 2013 г. вследствие на решението си от 15 февруари 2013 г. Комисията за първи път отхвърлила като неотговарящ на изискванията проект № 25, предложен от жалбоподателя с оглед изпълнение на критерия за технически възможности, като по този начин броят на отговарящите на изискванията проекти в качеството на референтни проекти е паднал под необходимия минимум.

2. Второто правно основание е изведено от нарушение на точка 2.4.11.1.3, втора алинея от Практическото ръководство за договорни процедури за външни действия на Европейския съюз, както и на пояснение А 47 във връзка с обявлението за обществена поръчка, тъй като Комисията е тълкувала неправилно понятието за референтни проекти, отговарящи на изискванията за изпълнение на критерия за подбор, свързан с техническите възможности на кандидата.

Жалба, подадена на 15 април 2013 г. — В&S Europe/Комисия

(Дело T-222/13)

(2013/С 164/40)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Business and Strategies in Europe (Брюксел, Белгия) (представител: L. Bihain, avocat)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Общия съд:

Определение на Общия съд от 17 април 2013 г. — vwd Vereinigte Wirtschaftsdienste/Комисия

(Дело T-353/08) ⁽¹⁾

(2013/С 164/41)

Език на производството: немски

Председателят на втори състав разпреди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 301, 22.11.2008 г.

Определение на Общия съд от 19 април 2013 г. —
Comunidad Autónoma de Galicia/Комисия

(Дело T-520/10) ⁽¹⁾

(2013/С 164/42)

Език на производството: испански

Председателят на осми състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 13, 15.1.2011 г.

Определение на Общия съд от 17 април 2013 г. — Grupo
Vimbo/СХВП (SANISSIMO)

(Дело T-485/12) ⁽¹⁾

(2013/С 164/43)

Език на производството: испански

Председателят на шести състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 26, 26.1.2013 г.

<u>Известие №</u>	<i>Съдържание (продължение)</i>	Страница
2013/С 164/34	Дело Т-174/13 Р: Жалба, подадена на 25 март 2013 г. от Европейската комисия срещу решението, постановено на 15 януари 2013 г. от Съда на публичната служба по дело F-27/11, ВО/Комисия ...	19
2013/С 164/35	Дело Т-182/13: Жалба, подадена на 28 март 2013 г. — Moallem Insurance/Съвет	19
2013/С 164/36	Дело Т-189/13: Жалба, подадена на 3 април 2013 г. — PP Nature-Balance Lizenz/Комисия	20
2013/С 164/37	Дело Т-201/13: Жалба, подадена на 12 април 2013 г. — Rubinum/Комисия	21
2013/С 164/38	Дело Т-208/13: Жалба, подадена на 9 април 2013 г. — Portugal Telecom SGPS, S.A./Комисия	22
2013/С 164/39	Дело Т-219/13: Жалба, подадена на 16 април 2013 г. — Ferracci/Комисия	23
2013/С 164/40	Дело Т-222/13: Жалба, подадена на 15 април 2013 г. — V&S Europe/Комисия	24
2013/С 164/41	Дело Т-353/08: Определение на Общия съд от 17 април 2013 г. — vwd Vereinigte Wirtschaftsdienste/Комисия	24
2013/С 164/42	Дело Т-520/10: Определение на Общия съд от 19 април 2013 г. — Comunidad Autónoma de Galicia/Комисия	25
2013/С 164/43	Дело Т-485/12: Определение на Общия съд от 17 април 2013 г. — Grupo Vimbo/СХВП (SANISSIMO)	25

ЦЕНИ ЗА АБОНАМЕНТ ЗА 2013 г. (без ДДС, с включени разходи за стандартна доставка)

Официален вестник на ЕС, серии L + C, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	1 300 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серии L + C, на хартиен носител + годишно сборно издание на DVD	на 22 официални езика на ЕС	1 420 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия L, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	910 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серии L + C, месечно издание на DVD (сборно издание)	на 22 официални езика на ЕС	100 EUR за годишен абонамент
Притурка към Официален вестник (серия S — Договори за обществени поръчки и процедури по възлагане), DVD, едно издание на седмица	многоезичен: на 23 официални езика на ЕС	200 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия C — Конкурси	на език/езици в зависимост от конкурса	50 EUR за годишен абонамент

Абонамент за *Официален вестник на Европейския съюз*, издаван на официалните езици на Европейския съюз, може да се направи за 22 езикови версии. Един абонамент включва сериите L (Законодателство) и C (Информация и известия).

За всяка езикова версия се прави отделен абонамент.

Съгласно Регламент (ЕО) № 920/2005 на Съвета, публикуван в Официален вестник L 156 от 18 юни 2005 г., според който институциите на Европейския съюз временно не са задължени да съставят всички актове на ирландски език и да ги публикуват на този език, изданията на Официален вестник на ирландски език се разпространяват отделно.

Абонаментът за притурката към Официален вестник (серия S — Договори за обществени поръчки и процедури по възлагане) включва всички 23 официални езикови версии в едно общо многоезиково DVD.

Абонатите на *Официален вестник на Европейския съюз* имат право, след заявка, да получат различните приложения към Официален вестник без допълнително заплащане. Информация за публикуването на приложенията се предоставя чрез съобщения за читателите, включени в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Продажби и абонаменти

Абонаментът за различните платени периодични издания, като например *Официален вестник на Европейския съюз*, може да бъде направен чрез всички наши търговски представители.

Списъкът на търговските представители е достъпен на адрес:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_bg.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) предлага директен безплатен достъп до законодателството на Европейския съюз. Този интернет сайт дава възможност за справка с *Официален вестник на Европейския съюз* и включва договорите, законодателството, юриспруденцията и подготвителните законодателни актове.

За подробна информация за Европейския съюз посетете интернет сайта: <http://europa.eu>

